

[Bollmann]

en del inden for erhvervslivet, der vil se positivt på det, i hvert fald på baggrund af det øjeblikkelige serviceniveau. Men vi foretrækker, som jeg sagde før, en forbedring af serviceniveauet på andre områder, og vel at mærke på en måde, der ikke belaster de offentlige kasser, idet folk jo med det forslag, jeg kom med før, selv kommer til at betale for den foreslåede ekstra service.

Der har også i debatten været tanker fremme om en bedre udnyttelse af postvæsenets serviceapparat. Det lyder ret besnærende, men mon ikke man skal være ret varsom her? Jeg tænker på de såkaldte sociale opgaver, der er omtalt i redegørelsen. For det første har de omtalte landpostbude vel egentlig nok at se til. Det er i hvert fald ikke dem, der har været skyld i de problemer, der har været på Københavns postterminal. For det andet vil det også være rart at vide, hvad der egentlig ligger i begrebet »sociale opgaver«. Det kan da godt være, at landpostbudene en gang imellem kan give en hånd med hist og her, måske især hos ældre medborgere, der bor afsides. Men det er også et område, hvor fantasien meget let kan komme til at løbe løbsk, og derfor vil jeg gerne ligesom den forrige ordfører spørge ministeren, hvad for søgene egentlig omfatter, og hvilke erfaringer man har indtil nu med disse forsøg, og endelig, hvilke planer man i øvrigt har på området.

Så er der et område, der ikke har været omtalt ret meget her i dag, og det er rigstelefonen. Vi hørte forleden, at der skulle være overvejelser i gang om en nyorganisering af hele telefonvæsenet i Danmark, når koncessionerne udløber, og jeg vil gerne spørge ministeren, om man i dag kan løfte noget af sløret for, hvilke planer man egentlig har.

Fru Margrete Auken kom med en del bemærkninger, egentlig mange. Der var en del ideologiske betragtninger om meningsfyldt arbejde, behandlingen af pakker osv. Det skal hun selvfølgelig have lov til, og det skal jeg ikke kommentere. Men der var et par andre bemærkninger, jeg gerne vil kommentere.

For det første kommer det måske som en overraskelse, dette med taxaudbringning af breve, men så vidt jeg husker, er det faktisk ikke engang tilladt. Taxaer er vel egentlig kun efter registreringsafgiftsloven berettigede til at køre med personer, så jeg håber da for

fru Margrete Aukens skyld, at hun ikke selv har været med til at opfordre til overtrædelse af afgiftsloven.

Den anden ting var, at fru Margrete Auken åbenbart ikke var klar over, at en ret stor del af erhvervslivet, vel nok i hovedsagen detailhandelen, rent faktisk har åbent hver lørdag, og jeg synes egentlig, det er chokerende, at hun ikke har været klar over det. Men det behøver man måske ikke tage sig så meget af, når man er SFer; det ved jeg ikke.

Må jeg til slut takke ministeren for redegørelsen, som jeg synes både indeholder en erkendelse af mangler ved serviceniveauet, men også understreger, at man ikke både kan svinge sparekniven og samtidig kræve mere service. Det synspunkt er CD ganske enig i, og det gælder foruden postvæsenet også mange andre dele af den offentlige sektor.

Kurt Hansen (VS):

Selv om det måske er lige på kanten af redegørelsen, vil jeg gerne starte med at nævne en lille parlamentarisk sejr, som VS har opnået; det ligger netop inden for dette område. Vi blev bekendt med, at postvæsenet stillede krav om, at man i forbindelse med pengeforsendelser til Indien skulle opgive kastetilhørsforhold. Dette tog vi op i udvalget om offentlige arbejder og spurgte ministeren, om han ikke var bekendt med, at man var gået bort fra kastesystemet omkring 1950. Jo, det var ministeren godt nok, og så ville det også blive ændret. Det takker vi naturligvis ministeren for, og når jeg fremhæver det, er det, fordi det jo ikke er så tit, vi får disse parlamentariske sejre, selv om de er ret så små.

Konkret omkring redegørelsen: Det er vores opfattelse, at der sker en stadig favorisering af erhvervslivet, ikke mindst på det økonomiske plan. Erhvervslivet får sine forsendelser bragt ud hurtigere og billigere, og dette har bl.a. betydet en dårligere service over for det, man kan kalde almindelige mennesker. Vi oplever, at industrikvartererne skal have posten ud betydelig hurtigere end de almindelige beboelseskvarterer. Det synes vi er dårligt. Vi tager afstand fra det motto, der åbenbart er blevet lagt frem, og som kunne gå på: »I, dvs. erhvervslivet, får det bedst og billigst, medens almindelige mennesker skal